

Tydzień 3 / Bóg na pierwszym miejscu / Dzień 15

Wdzięczność Bogu za obecność w moim życiu: Rz 8, 28-34

Wiemy też, że Bóg z tymi, którzy Go miłują, współdziała we wszystkim dla ich dobra, z tymi, którzy są powołani według [Jego] zamiaru. Albowiem tych, których od wieków poznał, tych też przeznaczył na to, by się stali na wzór obrazu Jego Syna, aby On był pierworodnym między wielu braćmi. Tych zaś, których przeznaczył, tych też powołał, a których powołał – tych też usprawiedliwił, a których usprawiedliwił – tych też obdarzył chwałą. Cóż więc na to powiemy? Jeżeli Bóg z nami, któż przeciwko nam? On, który nawet własnego Syna nie oszczędził, ale Go za nas wszystkich wydał, jakże miałby wraz z Nim i wszystkiego nam nie darować? Któż może wystąpić z oskarżeniem przeciw tym, których Bóg wybrał? Czyż Bóg, który usprawiedliwia? Któż może wydać wyrok potępienia? Czy Chrystus Jezus, który poniósł [za nas] śmierć, co więcej – zmartwychwstał, siedzi po prawicy Boga i przyczynia się za nami?

Modlitwa przygotowawcza: Na początku modlitwy uświadom sobie, że stajesz przed Bogiem i chcesz z Nim rozmawiać. On jest teraz obecny przy Tobie. Rozważaj, jak patrzy na Ciebie. Po uczynieniu znaku krzyża poproś Go o łaskę skupienia na modlitwie, aby to Duch Święty ją prowadził, usuwał wszystkie przeszkody oraz oczyszczał Twoje intencje, czyny i wszelkie działania, kierując je ku większej chwale Boga.

Obraz: Wchodząc w modlitwę, przypomnij sobie tekst, który będziesz rozważać – możesz go jeszcze raz przeczytać, a następnie zaangażuj swoją wyobraźnię. Wyobraź sobie swoje życie jako drogę. Mijasz znane Ci miejsca, znanych Ci ludzi, a obok cały czas idzie Jezus.

Prośba o owoc: W dzisiejszej modlitwie poproś o łaskę wybierania tego, co przybliży Cię do Boga.

1. Przeczytaj powoli pierwsze trzy wersety proponowanego dzisiaj tekstu. Zatrzymaj się na tych słowach: „Bóg od wieków poznał [...] przeznaczył [...] powołał [...] usprawiedliwił [...]”. Bóg poznał Cię na długo przed Twoim poczęciem, od zawsze byłeś w Jego zamyśle. Przeznaczył Cię do życia z sobą. W momencie chrztu powołał Cię, abyś stał się Jego umiłowanym dzieckiem. Jesteś dla Niego tak ważny, że posłał swojego umiłowanego Syna, aby Cię zbawić i usprawiedliwić. Ten tekst Bóg kieruje bezpośrednio do Ciebie. Wstaw tam swoje imię – to Ciebie, Mario, Magdo, Tomaszu, Andrzeju... od początku znałem, powołałem do życia, zbawiłem... Co czujesz, gdy rozważasz te słowa?

2. Przejdź powoli w myślach przez swoje życie. Pomyśl o jego radosnych, szczęśliwych chwilach. O okresach, gdy czułeś się spełniony, radosny, obdarowany. Przypomnij je sobie, zobacz w wyobraźni. Zauważ Jezusa, który był tam z Tobą. A dzisiaj? Dostrzegasz znaki Jego obecności w życiu tu i teraz? Poszukaj ich, nawet jeśli jest to trudne. Podziękuj Mu za to, że jest.

3. „Jeżeli Bóg z nami, któż przeciwko nam?” Przywołaj w pamięci te momenty, które były szczególnie trudne. Przekieruj swoją uwagę na to, że masz już za sobą te doświadczenia. Uświadom sobie, że to Jezus pomógł Ci przejść przez te trudne chwile, nawet jeśli wtedy w ogóle tego nie dostrzegałeś. A teraz, z pewnego dystansu czasowego, rozważ, na ile potrafisz dostrzec w tamtych momentach życia Jego obecność i moc, dzięki której pokonałeś trudności. Jeżeli Ci trudno dostrzec Jezusa, zapytaj Go, gdzie wtedy był.

Rozmowa końcowa: Na koniec porozmawiaj z Bogiem o tym wszystkim, co zrodziło się w Twoim sercu pod wpływem dzisiejszej modlitwy. Opowiedz Mu o swoim lęku. Podziel się uczuciem niepewności. Wyraź nadzieję na prawdziwe spotkanie. Bądź szczery przed Panem. Możesz Mu podziękować za to, co odkryłeś, lub poprosić Go o coś, czego bardzo potrzebujesz. Porozmawiaj z Nim przez chwilę serdecznie – jak przyjaciel z Przyjacielem. Na zakończenie pomódl się słowami modlitwy *Ojcze nasz*.